

Mayones Guitars & Basses

since 1982

INSTRUKCJA OBSŁUGI GITAR ELEKTRYCZNYCH

DROGI GITARZYSTO!

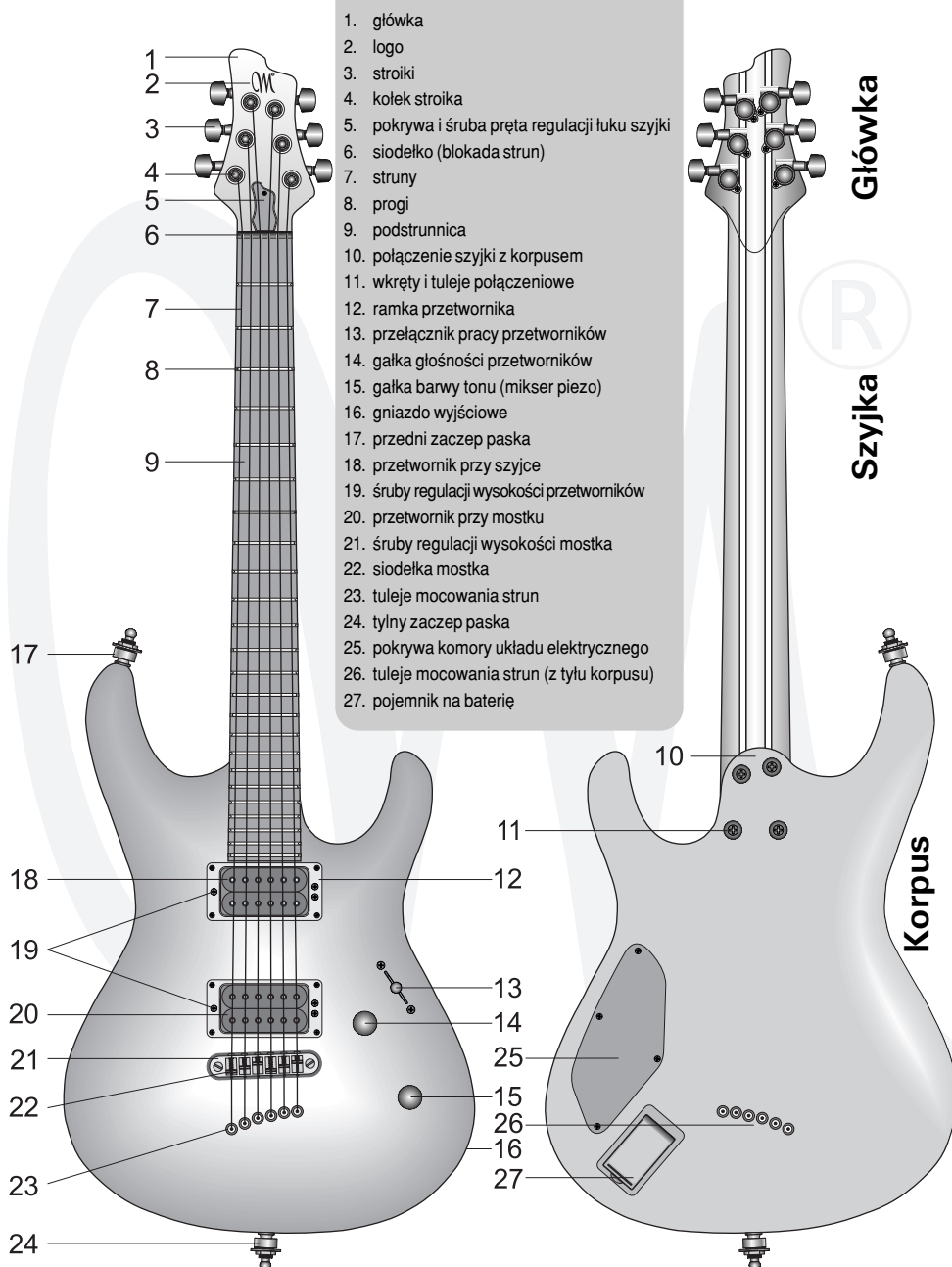
Bardzo dziękujemy za zakup gitary naszej firmy. Jesteśmy przekonani, że dokonałeś trafnego wyboru, a nowy instrument pozwoli Ci niezwykle szybko rozwinąć Twój muzyczny talent.

Chcemy Ci w tym pomóc i proponujemy, abyś zapoznał się z kilkoma istotnymi zaleceniami eksploatacyjnymi.

1. Używaj dobrych markowych strun pochodzących najlepiej z jednego kompletu. Do gitary elektrycznej nie są zalecane struny przeznaczone do gitary akustycznej lub klasycznej.
 2. Gwarancją długiego utrzymywania stroju gitary jest prawidłowe założenie strun na stroikach. Zastosuj się do wskazówek z rozdziału poświęconego temu zagadnieniu.
 3. Mostek – zwłaszcza system tremolo, aby właściwie spełniał swoją funkcję, musi być prawidłowo ustawiony i wyregulowany. To właśnie mostek w głównej mierze decyduje o strojeniu instrumentu oraz jego manualnym odczuciu.
 4. Bardzo ważną czynnością eksploatacyjną warunkującą wygodę gry jest ustawienie łuku szyjki i dobranie właściwej wysokości strun nad koronami progów. Te czynności należy zawsze wykonywać po zmianie grubości używanych strun.
 5. Struna, aby poprawnie stroiła na wszystkich progach, musi być wystrojona w oktawie. Szczegółowe postępowanie regulacyjne jest opisane w oddzielnym rozdziale.
 6. Struny zaleca się wymieniać po ok. 30 godzinach bezpośredniej eksploatacji!!! Po tym czasie większość kompletów strun traci pierwotne dźwięczne brzmienie i przestaje poprawnie stroić!
 7. Po każdym użyciu gitary dobrze ją wyczyść, zwłaszcza struny, używając miękkiej tkaniny oraz preparatów czyszczących i konserwujących dedykowanych do tego celu, a dostępnych w sklepach muzycznych.
 8. Do transportu instrumentu używaj pokrowca piankowego lub sztywnego futerału, które to zapewnią odpowiednią ochronę przed uszkodzeniami mechanicznymi i szokiem termicznym.
 9. Gitara jest instrumentem delikatnym, wrażliwym na uszkodzenia powłok lakierniczych, podatnym na zarysowania, pęknięcia czy nawet odpryski. Używaj instrumentu z odpowiednią dbałością i zgodnie z jego przeznaczeniem.
- Chronić instrument przed wysoką oraz niską temperaturą, a także powietrzem o dużej wilgotności.
 - Nie narażaj instrumentu na bezpośrednie długotrwałe działanie promieni słonecznych. Nie pozostawiaj instrumentu w pobliżu źródeł ciepła ani w samochodzie w upalny dzień.
 - Unikaj nagłych zmian temperatur i wilgotności. Zimą, po wniesieniu silnie wychłodzonego instrumentu do ogrzewanego pomieszczenia, pozostaw go przez kilka godzin w zamkniętym futerale, do czasu stopniowego wyrównania temperatur.
 - Powłoki polakierowane i struny czyść delikatną, bawełnianą, suchą ściereczką. Do gruntownego czyszczenia używaj jedynie specjalnych preparatów (Guitar Polish i String Cleaner). Instrumenty w wykończeniu naturalnym należy konserwować specjalnymi pastami opartymi na bazie naturalnych wosków.
 - Dbaj o czystość poszczególnych podzespołów gitary. Co pewien czas czyść tuleję mocującą ramię systemu tremolo np. wazeliną techniczną oraz delikatnie smaruj punkt styku ostrego podstawy mostka ze śrubami ich oparcia.

Nieprzestrzeganie wielu z powyższych zaleceń grozi utratą gwarancji.

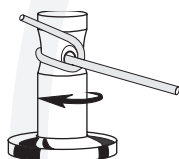
Budowa gitary

Zakładanie strun na stroikach

PL

W zależności od konstrukcji mostka prawidłowo zainstaluj koniec struny zakończony rolką mocującą w strunociągu, przeciągnij strunę przez blok mostka typu tremolo, przewlecż ją przez odpowiedni otwór w korpusie lub zaciśnij obcięty koniec struny w siodełku (konstrukcja typu Floyd Rose). Następnie przeciągnij drugi wolny koniec struny przez ustawiony wzdłuż osi szyjki otwór w kołku stroika. Strunę naciągnij ręką i ok. 3-5 cm za kołkiem zegnij ją pod kątem prostym. Dosuń miejsce zgięcia struny do krawędzi otworu kołka stroika, a zgięty koniec struny skieruj w dół główki (układ sześciu stroików na główce w jednej linii; przy dwustronnym układzie stroików 3+3 - do środka główki). Zwracając uwagę, aby zgięcie struny dokładnie przylegało do krawędzi otworu kołka stroika, przełóż wolny koniec struny pod odcinkiem struny między kołkiem stroika a siodełkiem (blokadą). Następnie mocno pociągnij go do góry i do tyłu (rys. 1). Strunę nawijaj na kołek stroika tak, aby pierwszy opłot struny docisnął wykonaną pętlę do powierzchni kołka stroika (rys. 2). Opisane postępowanie dotyczy strun wiolinowych bez opłotu (E1, H2 i G3).

rys. 1

rys. 2

rys. 3

rys. 4

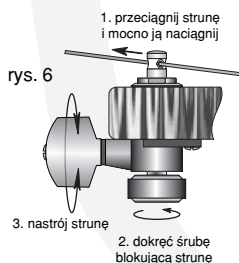
rys. 5

W przypadku strun basowych - z opłotem (D4, A5 i E6), nie wykonujemy wspomnianej wcześniej pętli. Po dosunięciu zgięcia struny do krawędzi otworu w kołku stroika pierwszy opłot nawijamy nad nim, a pozostałe pod nim (rys. 3). Kolejne opłoty powinny ściśle przylegać, ale nie nachodzić na siebie (rys. 4).

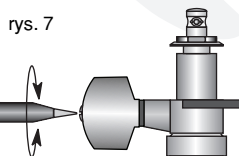
Po nastrojeniu całej gitary, ze względów bezpieczeństwa, zaleca się wolne końce strun obciąć w odległości ok. 0,5 cm za kołkiem stroika. Końce strun powinno się zagiąć w kierunku czoła główki (rys. 5).

W instrumentach wyposażonych w stroiki z blokadą, procedura mocowania strun na stroikach jest identyczna dla wszystkich grubości strun. Zasadą jest to, że nie wykonujemy żadnych opłotów struny na kołku. Po zamocowaniu struny w mostku lub strunociągu, przeciągamy ją przez otwór w kołku stroika i trzymając strunę za stroikiem mocno naciągamy ją ręką. Tak naprężoną strunę blokujemy w stroiku przez dokręcenie trzpienia biegnącego w jego wnętrzu za pomocą dodatkowej śruby. Następnie motylkiem stroika doprowadzamy strunę do właściwej wysokości. Do nastrojenia struny powinno wystarczyć kilka obrotów motylka.

W wielu stroikach opór, jaki stawia motylek stroika podczas jego obracania, możemy regulować za pomocą śruby docisku motylka.

rys. 6

rys. 7

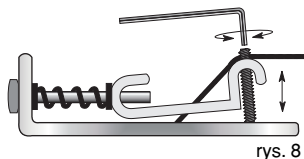
Pamiętaj: nawet jeśli gitara jest wyposażona w blokadę strun, dbaj o prawidłowe zakładanie strun na stroiki!

Ustawienie mostka

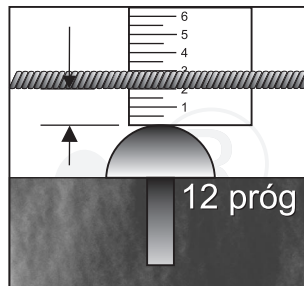
Mostki stałe - przykręcane do korpusu

Wysokość poszczególnych siodełek w mostku stałym, a tym samym wysokość strun nad progami (akcja strun), regulujemy poprzez wkręcanie bądź wykręcanie dwóch śrub, które znajdują się na bokach każdego siodełka (rys. 8). Siodełka powinny być ustawione w łuku - różnica wysokości pomiędzy siodełkami skrajnymi a środkowymi powinna wynosić ok. 1 mm. Takie ustawienie siodełek mostka wynika z konieczności dostosowania wysokości strun do promienia podstrunnicy. W niektórych starych konstrukcjach mostków typu „Tele”, dwie struny opierają się na jednym siodełku i w takim wypadku regulacja wysokości odbywa się równocześnie dla dwóch strun.

Wysokość strun nad 12 progiem zależy od indywidualnych potrzeb muzyka. Za standardową przyjmuje się wysokość: 2.0 mm dla struny E1 i 2.5 mm dla struny E6.

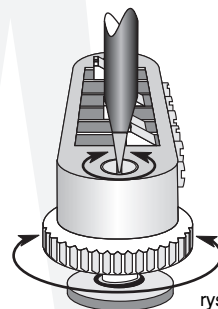
rys. 8

rys. 9

Konstrukcja typu Tune-O-Matic

W mostkach typu Tune-O-Matic regulacja wysokości strun jest kompleksowa, tzn. równocześnie obniżamy lub podwyższamy cały zespół siodełek. Wykonujemy to za pomocą dwóch śrub, na których jest osadzony cały mostek. Wkręcając śruby obniżamy mostek, a wykręcając je z korpusu - podwyższamy. Niekiedy podstawa mostka opiera się na dużych nakrętkach i to właśnie nimi dokonujemy korekcji wysokości mostka (rys. 10). Właściwą krzywiznę przebiegu strun nad progami zapewnia wygięcie podstawy mostka, inny poziom osadzenia kolejnych siodełek na podstawie bądź też różna ich wysokość.

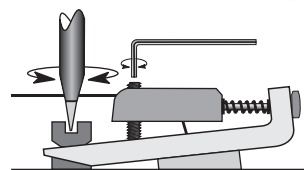
rys. 10

Mostki tremolo

W tradycyjnych mostkach tremolo typu vintage (przykręcane do korpusu sześcioma śrubami) wysokość strun nad progami określa się w identyczny sposób, jak w mostkach stałych przykręcanych do korpusu gitary (rys. 11), czyli indywidualnie zmieniając wysokość poszczególnych siodełek. W nowszych konstrukcjach, w których podstawa mostka wspiera się na dwóch sworzniach (w tym konstrukcje Floyd Rose), regulacja wysokości strun nad progami polega na wkręcaniu bądź wykręcaniu tychże sworzni i jednocześnie zmianie wysokości wszystkich strun. Odpowiedni przebieg strun nad progami (promień) zapewnia zmienna grubość podstawy mostka pod poszczególnymi siodełkami, różna wysokość siodełek lub też reguluje się go zmieniając ustawienie wysokości każdego z siodełek, jak w mostku stałym (rys. 12).

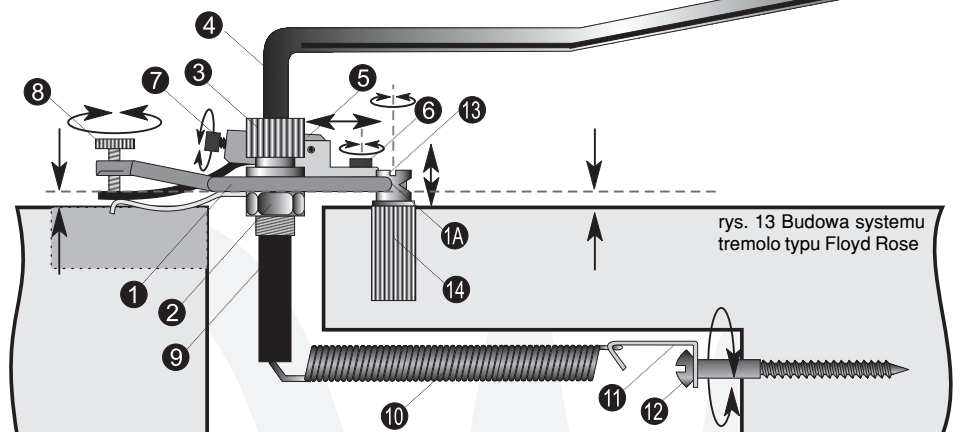
rys. 11

rys. 12

Konstrukcja „Floyd Rose”

PL

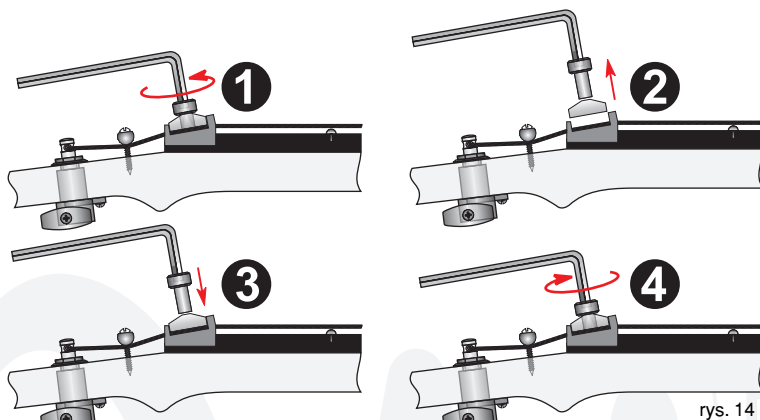

1. podstawa mostka (płyta nośna)	8. śruba mikrostroika
1A. ostrza oparcia płyty nośnej na śrubach (13)	9. blok systemu tremolo (pletwa)
2. tuleja mocująca ramię systemu	10. sprężyny
3. nakrętka blokująca ramię systemu	11. zaczep sprężyn
4. ramię systemu tremolo	12. wkręty regulacji naciągu sprężyn
5. siodełko mostka	13. śruba oparcia ostrzy płyty nośnej
6. śruba dociskająca siodełko do podstawy	14. tuleja mocująca śrubę (13)
7. śruba blokady struny w siodełku	

Jeśli Twoja gitara jest wyposażona w system tremolo, to masz możliwość płynnej zmiany wysokości dźwięków strun - ich podwyższanie i obniżanie. Choć zmiana wysokości dźwięku dokonuje się jednocześnie dla wszystkich strun, zakres zmiany nie jest identyczny dla poszczególnych strun, tzn. podczas obniżania wysokości dźwięków akordu zmiana wysokości dźwięków poszczególnych strun nie będzie proporcjonalna. Wykorzystanie wszystkich zalet systemu tremolo oraz jego właściwe działanie jest jego prawidłowym ustawieniem.

Czynności regulacyjne są uwarunkowane zachowaniem się mostka w trakcie strojenia gitary. Mostek jest ustawiony właściwie, gdy przy prawidłowo nastrojonej gitarze płaszczyzna płyty nośnej jest prostopadła do osi śrub, na których wspierają się ostrza płyty nośnej. Najczęściej w praktyce określa się to przez równoległe ustawienie płaszczyzny płyty nośnej mostka do płaszczyzny korpusu gitary (rys. 13). Doprowadzenie do tej sytuacji polega na kolejnym strojeniu gitary i korygowaniu ustawienia płyty nośnej poprzez wkręcanie bądź wykręcanie wkrętów regulacji naciągu sprężyn (12). Cały proces ma na celu zrównoważenie siły naciągu strun z siłą naciągu sprężyn. W zależności od grubości założonego kompletu strun, naciąg sprężyn należy zmniejszyć bądź zwiększyć. Komplet grubszy wymaga zwiększenia naciągu sprężyn, a więc wkręcenia śrub (12). Komplet o mniejszej grubości wymaga poluzowania sprężyn. Metodą zmniejszania błędów dochodzimy do stanu równowagi, przy którym sprężyny równoważą naciąg prawidłowo nastrojonych strun, a płyta mostka jest równoległa do płaszczyzny korpusu.

Przy wymianie strun na nowe najlepiej będzie, gdy założymy komplet o grubości strun poprzednio używanych. Wymiany strun takiego kompletu dokonujemy według następującego schematu: rozpoczynając od struny E6 zdejmujemy jedną starą strunę i natychmiast zastępujemy ją nową, którą doprowadzamy do właściwego stroju. W ten sposób postępujemy z kolejnymi strunami.

rys. 14

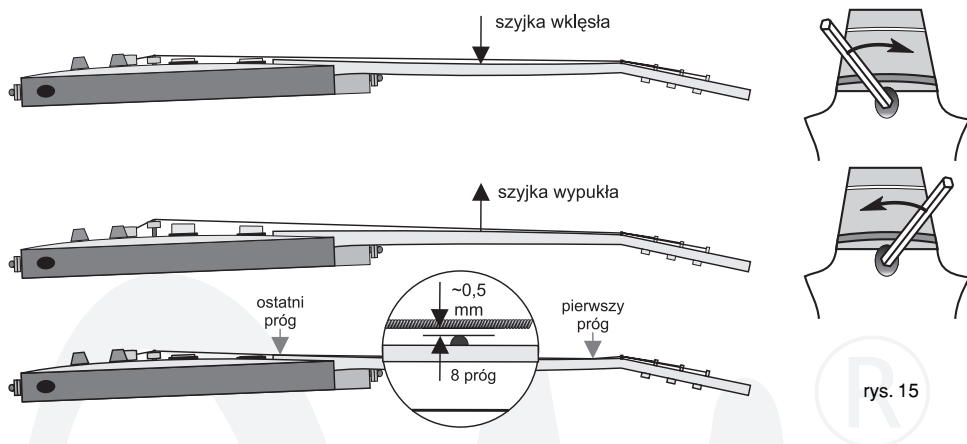
Większość gitar posiadających mostek typu Floyd Rose jest również wyposażona w blokadę strun umieszczoną przy główce (rys. 14). Podczas wymiany strun oraz podstawowego strojenia gitary kostki dociskowe blokady muszą być odkręcone lub mocno poluzowane, aby możliwe było zdjęcie starych strun i założenie nowych, a także swobodny przesuw strun w trakcie ich strojenia. Zwykle kostki dociskowe są dokręcane za pomocą klucza imbusowego. Po wymianie i wystrojeniu wszystkich strun należy je zacisnąć w blokadzie poprzez lekkie dokręcenie kostek dociskowych. Późniejsze strojenie strun jest możliwe tylko za pomocą śrub mikrostroików znajdujących się na mostku (rys. 13 - 8).

Kolejne etapy podczas wymiany strun oraz ich strojenia przedstawia rysunek 14:

(1) odkręcenie śrub docisku kostek blokady; (2) zdjęcie kostek blokady – etap wymiany strun oraz ich strojenia, regulacji krzywizny szyjki i określenia akcji strun; (3) założenie kostek blokady; (4) dokręcenie śrub docisku kostek blokady po zakończeniu wszystkich czynności regulacyjnych.

Krzywizna szyjki

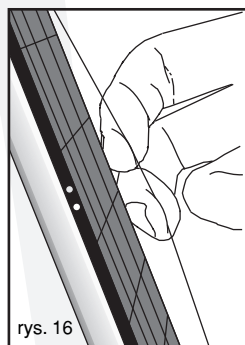
Ustawienie odpowiedniej krzywizny szyjki (lub inaczej łuku szyjki) polega na naciągnięciu bądź poluzowaniu pręta napinającego biegnącego wzdłuż osi szyjki. Nakrętka regulacyjna pręta napinającego znajduje się w otworze przy siodełku szyjki (blokadzie strun), bądź też przy nasadzie szyjki (połączeniu szyjki z korpusem). Oceny łuku szyjki dokonujemy dociskając dowolną strunę do pierwszego i ostatniego progu. Przy prawidłowo ustawionej szyjce przestrzeń pomiędzy struną przyciśniętą do skrajnych progów a koroną 8 progu powinna wynosić ok. 0,5 mm. Jeśli odległość ta jest większa (szyjka wklęsła), nakrętkę pręta napinającego należy dokręcić. W przypadku, gdy szyjka jest wypukła, nakrętkę pręta napinającego należy poluzować (rys. 15). Należy pamiętać, aby dokładnie włożyć klucz imbusowy do nakrętki śruby pręta napinającego, gdyż może dojść do uszkodzenia gniazda klucza i spowodować trudności z regulacją naprężenia pręta. Podczas regulacji nie należy używać nadmiernej siły, a ruch klucza powinien być stopniowy i nie powinien być większy niż 1/8 obrotu. Nigdy nie należy pozostawiać luźnej nakrętki pręta regulacyjnego, gdyż może być ona przyczyną niepożądanych przydźwięków. Niektóre modele gitar mogą być wyposażone w pręty napinające o dwustronnym działaniu. Umożliwiają one korygowanie krzywizny szyjki, gdy po założeniu strun jest ona nadmiernie wypukła. Sprawdzenia krzywizny szyjki należy dokonać zawsze po wymianie strun.

Stabilizowanie stroju strun

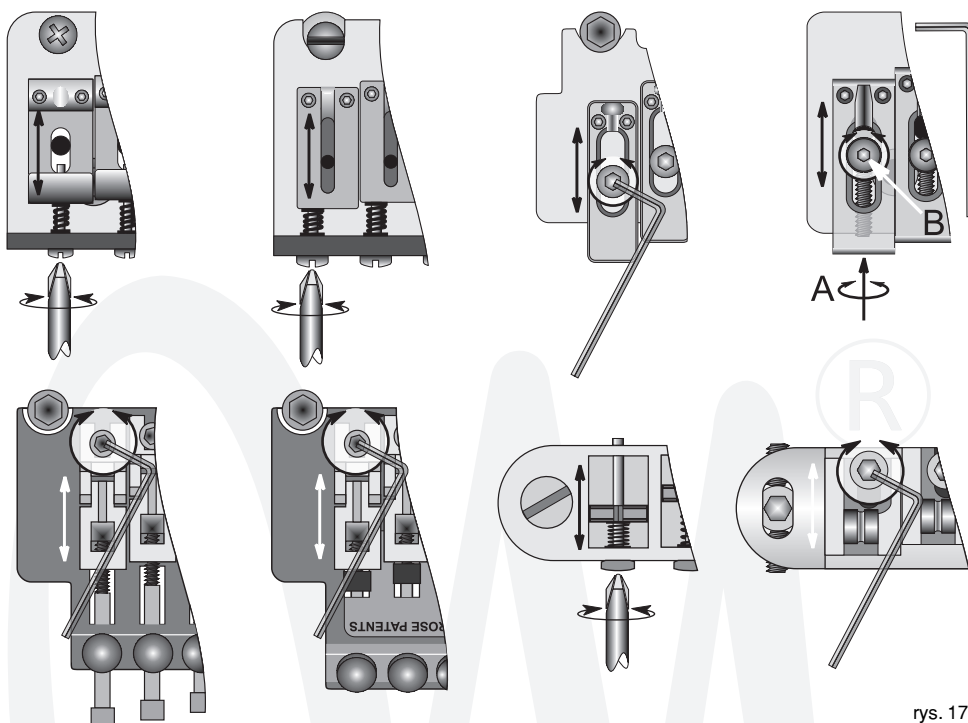
Podczas wymiany każdej struny, po doprowadzeniu jej do właściwej wysokości dźwięku, chwyć ją palcami w połowie jej długości (12 próg) i przez ok. 10 sekund naciągaj strunę powodując odchylenie od jej osi o ok. 1 cm (rys 16). Ponownie nastroń strunę i powtórz opisaną czynność. Zabieg stabilizowania stroju struny wykonuj do czasu, gdy jej kolejne rozciąganie nie będzie powodowało zmiany stroju. Po ustabilizowaniu się stroju struny wystój ją w oktawie.

Uwaga: Chromatyczny elektroniczny tuner znacznie ułatwi Ci wykonanie wszelkich czynności związanych ze strojeniem gitary.

Wystrojenie strun w oktawie

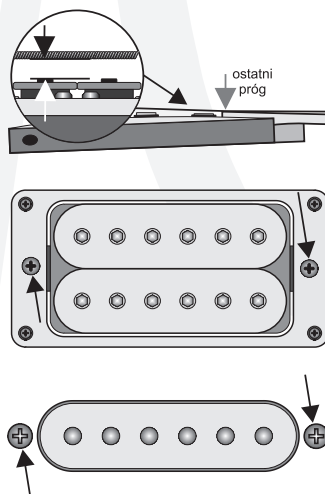
Wystrojenie strun w oktawie jest czynnością mającą na celu zminimalizowanie błędu w wysokości dźwięków na poszczególnych progu. Polega ono na precyzyjnym nastrojeniu do właściwej wysokości pustej struny, a następnie takim ustawieniu siodełka mostka, przy którym dźwięk na 12 progu jest dokładnie o oktawę wyższy. Jeśli po nastrojeniu danej struny dźwięk na 12 progu jest za niski, siodełko mostka musimy przysunąć do przedniej krawędzi mostka (zmniejszyć długość czynną struny). Gdy dźwięk jest za wysoki, siodełko musimy oddalić od przedniej krawędzi mostka (zwiększyć długość czynną struny). Dla każdej struny czynność tę zwykle wykonuje się kilka razy, aż do precyzyjnego uzyskania interwału oktawy. Po każdorazowym przesunięciu siodełka należy pamiętać o nastrojeniu struny do właściwej wysokości. Zwykle przy prawidłowo wystrojonej gitarze siodełka mostka ustawiają się w dwóch równoległych i lekko przesuniętych względem siebie liniach. Jeśli zauważamy, że siodełka ustawiają się bezładnie lub zakres regulacji siodełek jest niewystarczający, najczęściej oznacza to, że zakładane struny są bardzo niskiej jakości i raczej powinniśmy od razu zmienić je na inne. Ze względu na różne konstrukcje mostków oraz siodełek, zmiana pozycji siodełek jest dokonywana różnymi metodami. Schematycznie są one przedstawione na rysunku 17.

rys. 17

Wysokość strun nad przetwornikami

Od ustawienia odległości przetworników względem strun w dużej mierze zależy finalne brzmienie instrumentu. Odległość ta jest uzależniona od typu przetworników zainstalowanych w gitarze oraz od rodzaju strun. Mierzy się ją po dociśnięciu strun do ostatniego progu, a wyznacza ją górna powierzchnia przetwornika (nabiegunników) i dolna płaszczyzna struny. Dla przetworników przy mostku za standardową przyjmuje się odległość: 2.0 mm dla struny E1 i 2.5 mm dla struny E6 oraz dla przetwornika przy szyjce: 2.5 mm dla struny E1 oraz 3.0 mm dla struny E6. Regulacji odległości względem strun dokonujemy poprzez obrót zwykle dwóch lub trzech śrub, na których jest zamontowany przetwornik. Obrót śruby w prawą stronę powoduje zmniejszanie tej odległości, a obrót w lewą stronę jej zwiększanie. Jeśli przetwornik posiada regulowane nabiegunki, ewentualne różnice w głośności poszczególnych strun możemy minimalizować poprzez ich wkręcanie lub wykręcanie z karkasu cewki.

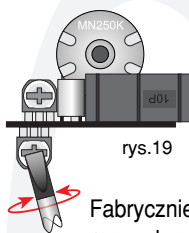

rys. 18

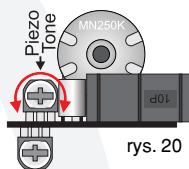
Układ Piezo

PL

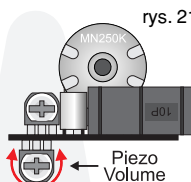
W niektórych modelach gitar zastosowano mostek wyposażony w siodełka firmy Grap Tech z wbudowanymi przetwornikami piezoelektrycznymi. Sygnał z przetworników piezo jest przekazywany do gniazda wyjściowego gitary za pośrednictwem przedwzmacniacza zasilanego baterią 9V. Przedwzmacniacz znajduje się w komorze układu elektrycznego z tyłu korpusu i jest przymocowany do potencjometru miksera sygnału przetworników magnetycznych i piezo (Blender). Umożliwia on ustawienie odpowiedniego poziomu sygnału piezo względem sygnału przetworników magnetycznych (dla pozycji środkowej Blendera), jak też określenie stopnia korekcji barwy dla przetworników piezo. Do tego celu służą dwa małe potencjometry montażowe (typu PR) umieszczone na płycie układu piezo. Zmian ustawień potencjometrów należy dokonywać bardzo uważnie za pomocą małego śrubokręta lub innego podobnego przedmiotu (rys. 19).

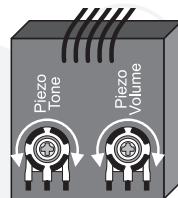
rys. 19

rys. 20

rys. 21

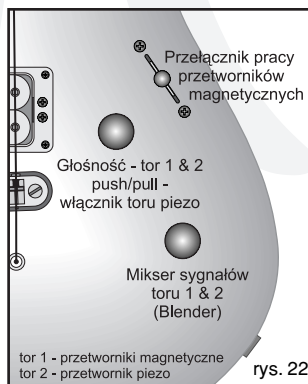

Fabrycznie głośność toru piezo jest ustawiona na takim samym poziomie jak przetworników magnetycznych. Może wymagać ona korekcji w przypadku zmiany strun na inne lub też zmiany odległości przetworników względem strun. Przetworniki piezo cechują się o wiele większą zawartością wysokich częstotliwości w porównaniu do przetworników magnetycznych. W niektórych sytuacjach może powodować to powstawanie zniekształceń sygnału. Gdy ma to miejsce, należy spróbować odpowiednio: skorygować charakterystykę brzmieniową toru piezo w gitarze (rys. 20), zmniejszyć poziom głośności toru piezo (rys. 21), zmniejszyć czułość wejściową wzmacniacza lub też zmienić w nim ustawienia korekcji barwy. Przyczyną zniekształceń sygnału piezo może być też wyladowanie baterii. W takim przypadku należy ją niezwłocznie wymienić, zwracając uwagę na właściwą polaryzację. Bateria zasilania układu piezo znajduje się w specjalnym pojemniku umieszczonym z tyłu korpusu obok komory układu elektrycznego. Do otwarcia pojemnika baterii nie są potrzebne żadne narzędzia. Wylłącznik baterii (zasilania) znajduje się w gnieździe wyjściowym, dlatego też należy pamiętać, aby zawsze wyjmować wtyk przewodu, gdy nie korzystamy z instrumentu.

Ze względu na delikatność konstrukcji siodełek mostka oraz fakt, że są one połączone z układem elektrycznym za pośrednictwem bardzo cienkich przewodów, należy zachować też szczególną ostrożność podczas wymiany strun oraz zmiany położenia siodełek w trakcie wystrajania strun w oktawie lub też określania akcji strun. Użycie nadmiernej siły może spowodować uszkodzenie elementu piezoelektrycznego.

W zależności od konfiguracji przetworników magnetycznych i bazowego układu elektrycznego mogą występować różne rozwiązania kontroli obydwu torów sygnałowych. Poniżej krótko opisano jedno z nich.

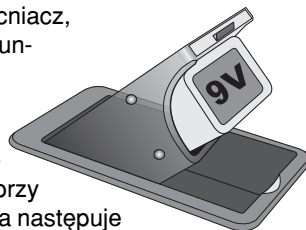
Układ piezo jest włączany za pomocą gałki potencjometru głośności (master volume) z funkcją push-pull. Druga gałka pełni funkcję miksera sygnału piezo i sygnału przetworników magnetycznych (Blender). Dodatkowy mini przełącznik umieszczony obok potencjometru głośności służy do rozłączania cewek przetworników magnetycznych.

rys. 22

Wymiana baterii

Jeśli w gitarze znajdują się aktywne przetworniki, przedwzmacniacz, układ piezoelektryczny lub też podświetlenie znaczników podstruny diodami LED, zwykle są one zasilane jedną lub dwoma bateriami 9V. Pojemnik(-i) na baterie znajduje się z tyłu korpusu. Jego otwarcie nie wymaga użycia żadnych narzędzi i należy zachować dużą ostrożność, aby nie połamać delikatnych zapadek. Konstrukcja pojemnika uniemożliwia jego zamknięcie przy baterii włożonej z odwrotną polaryzacją. Zamknięcie pojemnika następuje po lekkim dociśnięciu jego pokrywy i usłyszeniu charakterystycznego kliku.

rys. 23

Konserwacja

W celu zachowania pełnej sprawności technicznej oraz wysokich walorów estetycznych instrumentu należy go regularnie czyścić i konserwować. Gitarę należy dokładnie wytrzeć po każdym graniu – zwłaszcza struny, szyjkę oraz korpus. Należy szczególnie starannie usunąć wszystkie pozostałości potu, gdyż to one są głównym powodem korozji strun oraz metalowych podzespołów, a także matowienia powierzchni lakierowanych. Do tego celu najlepiej należy używać suchych i delikatnych tkanin. Opcjonalnie można skorzystać z różnych preparatów specjalnie przeznaczonych do konserwacji instrumentów muzycznych – odpowiednio powierzchni lakierowanych, nielakierowanych oraz metalowych. Preparaty te należy stosować z rozwagą, a przydatność poszczególnych formuł należy najpierw przetestować na małych powierzchniach w najmniej widocznych miejscach. Do czyszczenia instrumentów muzycznych nie należy używać preparatów opartych na kwasach, zasadach, benzenie, benzynie, alkoholach, rozpuszczalnikach lub silnych detergentach. Zalecamy gruntowne czyszczenie i konserwację instrumentu podczas każdej wymiany strun.

Szczególnej uwagi wymagają instrumenty posiadające powłoki wykończone technikami naturalnymi (olejowe i woskowe). Do ich czyszczenia należy używać wyłącznie delikatnych tkanin, natomiast do konserwacji należy używać specjalnych preparatów opartych na naturalnych woskach. W przypadku ich stosowania należy przestrzegać wskazówek znajdujących się na danych preparatach.

Podstrunnice wykonane z palisandru, hebanu lub innych gatunków egzotycznych wymagają periodycznego impregnowania. O potrzebie wykonania tego zabiegu może świadczyć jaśniejsza barwa podstrunnicy od pierwotnej oraz jej wyraźne zmatowienie. W celu ułatwienia całego procesu nasączania podstrunnicy warto zdjąć wcześniej wszystkie struny i za pomocą miękkiej szczoteczki usunąć z powierzchni podstrunnicy wszelkie zabrudzenia. Następnie należy lekko nasączyć tkaninę specjalnym olejem z drewna cytrynowego (Fretboard Conditioner) i nacierać nią całą podstrunnicę. Zabieg ten należy powtórzyć kilkakrotnie np. co godzinę. Po całym zabiegu należy wytrzeć podstrunnicę suchą tkaniną.

Mayones Guitars & Basses

since 1982

Wiecej informacji na temat użytkowania i konserwacji gitar oraz rozwiązywania podstawowych problemów znajdziesz na naszych stronach internetowych www.mayones.com

Firma Gitary Mayones stale dba o jakość swoich instrumentów i wprowadza na rynek nowsze, ulepszone wersje, jak również wciąż poszukuje najlepszych dostępnych materiałów do ich produkcji.

Wszystkie elementy używane do budowy gitary są zgodne z dyrektywami ROHS.

Firma zastrzega sobie prawo do zmian bez podania tego do wiadomości.

Mayones oraz logo Mayones są zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy Gitary Mayones s.c.

Gitary Mayones s.c.
ul. Narwicka 10
80-557 Gdańsk, Poland

tel. +48 58 343 07 83
info@mayones.com

fax +48 58 343 04 35
www.mayones.com

